

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 43/03-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. marca 2003 prerokoval sťažnosť Mgr. K. Ö., bytom B., a MUDr. E. Ö., bytom K., zastúpených advokátom JUDr. Ing. K. K., K., vo veci porušenia ich základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a ich práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného úradu justičnej polície Policajného zboru v Komárne v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: OÚV-514/10-KN-2001/Ha a postupom Okresnej prokuratúry v Komárne v konaní vedenom pod sp. zn. Pv 847/2001, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. K. Ö. a MUDr. E. Ö. **o d m i e t a** z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 29. júla 2002 doručené podanie Mgr. K. Ö., bytom B., a MUDr. E. Ö. (ďalej len „sťažovatelia“), bytom K., zastúpených advokátom JUDr. Ing. K. K., K., ktoré bolo označené ako „Sťažnosť v ústavnoprávnej veci za porušenie práva na súdnu ochranu“. Z jeho obsahu vyplynulo:

„1) Dňa 5. 8. 2001 Okresný úrad vyšetrovania Policajného zboru v Komárne – mjr. Ing. L. H., vyšetrovateľ (ďalej len „štátny orgán I“), uznesením ČVS: OÚV-514/10-KN-2001/Ha začal trestné stíhanie a súčasne začal stíhať ako obvineného: R. N., bydlisko: K., za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 a 3 Trestného zákona.

Obeťou trestného činu sa stal M. Ö., bydlisko: K.

Poškodenými sú rodičia obete: Mgr. K. Ö ... a MUDr. E. Ö. ...

2) V období od 5. 8. 2001 do 27. 5. 2002 štátny orgán I v prípravnom konaní

a) vypočul obvineného a dve osoby ako svedkov, ktorí sa spoločne s obvineným v osobnom motorovom vozidlom prepravili na miesto činu a s ním tak isto spoločne v trojici z miesta činu odišli,

b) vypočul ako svedka osobu, ktorému ukradnutie bicykla neznámou osobou predchádzalo trestnému činu,

c) vykonal ohliadku miesta činu,

d) nariadil pitvu mŕtvoly obete trestného činu,

e) zabezpečil expertízne vyhodnotenie zaistených stôp.

Žiadne iné dôkazy sa nevykonali. ...

3) Dňa 13. 3. 2002 štátny orgán I oznámil splnomocnencovi poškodených: Ing. M. P., CSc., bydlisko: N. Z. (ďalej len „splnomocnenec poškodených“), zmenu právnej kvalifikácie konania obvineného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 a 3 Trestného zákona na trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Trestného zákona. ...

4) Dňa 27. 5. 2002 splnomocnenec poškodených podal návrhy na doplnenie vyšetrovania v rozsahu bodov 1 až 20 záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu zo dňa 27. 5. 2002.

5) Dňa 2. 7. 2002 Okresná prokuratúra v Komárne – JUDr. M. Z., okresný prokurátor (ďalej len „štátny orgán II“), podal na obvineného obžalobu za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 trestného zákona, sp. zn. Pv 847/2001. “

Sťažovatelia v tejto súvislosti namietali:

„Vady opatrenia štátneho orgánu I

Opatreniu štátneho orgánu I v konaní vedenom pod č. OÚV-514/10-KN-2001/Ha vytykáam to, že odmietol návrhy splnomocnenca poškodeného na doplnenie vyšetrovania v rozsahu bodov 1 až 20 záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu svedkom – poškodeným zo dňa 27. 5. 2002. ...

Vady opatrenia štátneho orgánu II

Opatreniu štátneho orgánu II v konaní vedenom pod sp. zn. Pv 847/2001 vytykáam to, že podal obžalobu bez toho, aby vyšetrovateľovi vrátil vec na došetrenie v rozsahu navrhovaného doplnenia vyšetrovania...

S poukazom na vytykané vady v prípravnom konaní pociťujeme ujmu spôsobenú štátnym orgánom I a/alebo štátnym orgánom II najmä v tom, že:

1) Odmietnutím návrhu na doplnenie vyšetrovania v prípravnom konaní bolo porušené naše subjektívne právo na to, aby sme si v trestnom konaní v plnom rozsahu uplatnili naše občianskoprávne nároky z trestného činu, najmä objasnenie všetkých okolností smrti nášho syna, ako aj náhradu za spôsobenú majetkovú a morálnu škodu.

2) Do náhrady za morálnu škodu patrí popri primeranom finančnom zadosťučinení nesporne aj zadosťučinenie morálne, ktoré je v trestnom konaní vyjadrené v identite zisteného a prejednávaneho skutku, v jeho právnom posúdení, ako aj v druhu a výmere uloženého trestu. Výsledky prípravného konania neposkytujú v tomto smere úplné podklady pre konanie na súde.

3) Ak trestné konanie na súde prebehne len v rozsahu súčasne zisteného skutkového stavu veci v prípravnom konaní, nebude to zodpovedať materiálnej pravde, ktorá by mohla vyjsť najavo na podklade nami navrhovaného doplnenia vyšetrovania. Morálna satisfakcia obsiahnutá v právnej kvalifikácii skutku ako ublíženie na zdraví podľa § 224 ods. 1 Trestného poriadku a trestná sadzba za tento skutok nebude preto adekvátne skutočnému neobjasnenému konaniu páchatel'a (prípadne páchatel'ov), spôsobu a okolnostiam spáchania činu a jeho následkom voči nám ako poškodených.“

Sťažovatelia na základe uvedených skutočností navrhli, aby :

„Ústavný súd Slovenskej republiky sťažnosť v ústavnoprávnej veci sťažovateľa I: Mgr. K. Ö., ...a sťažovateľa II: MUDr. E. Ö., ... na štátny orgán I: Okresný úrad

vyšetrovania Policajného zboru v Komárne – mjr. Ing. L. H., vyšetrovateľ, a štátny orgán II: Okresná prokuratúra v Komárne – JUDr. M. Z., okresný prokurátor, za porušenie ich

a) práva domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky,

b) práva na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, prijal na ďalšie konanie a takto rozhodol:

Konaním štátneho orgánu I a/alebo štátneho orgánu II bolo porušené

a) právo sťažovateľov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky,

b) právo sťažovateľov na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľom primerané finančné zadostučinenie vo výške 500.000,- Sk. “

Sťažovatelia doplnili a opravili svoju sťažnosť podaním doručeným ústavnému súdu 14. augusta 2002. Na základe výzvy ústavného súdu zo 17. septembra 2002 sťažovatelia doplnili svoje podanie 8. októbra 2002 (doručené 9. októbra 2002) o splnomocnenie na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom a o ďalšie písomné dôkazy.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv a slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach upravujú ustanovenia § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 1 citovaného zákona predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľov a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (vrátane toho, či sťažnosť nie je zjavne neopodstatnená).

Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovatelia namietali porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom orgánov činných v prípravnom konaní, a to

- postupom Okresného úradu justičnej polície Policajného zboru v Komárne (predtým Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru v Komárne) v konaní sp. zn. ČVS: OÚV-514/10-KN-2001/Ha tým, že Okresný úrad justičnej polície Policajného zboru v Komárne odmietol návrh sťažovateľov na doplnenie vyšetrovania v prípravnom konaní, čím podľa nich bolo porušené ich (ako poškodených) „subjektívne právo na uplatnenie občianskoprávných nárokov v trestnom konaní“, ako aj

- postupom Okresnej prokuratúry v Komárne v konaní vedenom pod sp. zn. Pv 847/2001, tým že okresný prokurátor podal obžalobu bez toho, aby vyšetrovateľovi vrátil vec na došetrenie v rozsahu navrhovanom sťažovateľmi.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy „Každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky“.

Podľa čl. 46 ods. 4 ústavy „Podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon“.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru „Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu“.

1. Základného práva upraveného v čl. 46 ods. 1 ústavy sa možno v spojení s čl. 51 ústavy domáhať len „v medziach zákonov“, ktoré ustanovenia čl. 46 ústavy vykonávajú (predovšetkým Trestný poriadok). Postup orgánu činného v trestnom konaní, ktorý koná v súlade s procesnými a hmotnými predpismi konania v trestnoprávnej veci - v tomto prípade odmietnutie návrhov na doplnenie vyšetrovania zo strany vyšetrovateľa Okresného úradu justičnej polície Policajného zboru v Komárne 27. mája 2002, pretože to nepovažuje za potrebné podľa § 166 ods. 1 Trestného poriadku, ako aj nevrátenie veci vyšetrovateľovi na došetrenie prokurátorom Okresnej prokuratúry v Komárne v zmysle návrhu sťažovateľov ako poškodených osôb a podanie obžaloby podľa § 176 Trestného poriadku, nie je možné považovať za porušenie základného práva sťažovateľov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. za porušenie ich práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd na základe uvedených skutočností konštatuje, že namietaným postupom Okresného úradu justičnej polície Policajného zboru v Komárne a Okresnej prokuratúry v Komárne nemohlo dôjsť k porušeniu tých základných práv a slobôd sťažovateľov, ktoré sťažovatelia označili (právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), a to pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označenými postupmi a základným právom, ktorého porušenie namietali. Možnosť porušenia označených práv prichádza do úvahy iba v štádiu konania a rozhodovania pred súdom, a nie v tomto type konania, to znamená, že predpokladá štádium rozvinutého súdneho procesu. Preto bolo potrebné sťažnosť sťažovateľov v tejto časti odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

2. K namietanému porušeniu čl. 46 ods. 4 ústavy ústavný súd uvádza, že obsahom tohto článku nie je základné právo, ale len povinnosť štátu upraviť podmienky

a podrobnosti súdnej a inej ochrany zákonom, preto sťažnosť sťažovateľov je aj v tejto časti zjavne neopodstatnená.

Z uvedených dôvodov ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľov podľa § 25 zákona o ústavnom súde pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. marca 2003